Lietas Nr. 11120043814
Lietas arhīva Nr. K10-0216-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Bauskā 2014.gada 3.decembrī

Bauskas rajona tiesa šādā sastāvā:
priekšsēdētāja M.Ribina
ar sekretāri E.Ievkalni
piedaloties prokurorei L.Škuropatei
tulcei O.Stupinai

2014.gada 3.decembrī izskatīja atklātā tiesas sēdē Bauskā, Zaļā ielā 12, krimināllietu, kurā apsūdzēts **/pers. E/**, personas kods /personas kods/,
pēc **Krimināllikuma 130.panta otrās daļas,**
pārbaudījusi un novērtējusi krimināllietā esošos materiālus tiesa

k o n s t a t ē j a :

/pers. E/ tīši nodarījis vieglus miesas bojājumus, pie sekojošiem apstākļiem:

2013.gada 8.jūnijā ap plkst.02.50, /pers. E/ būdams alkohola ietekmē, atrodoties ārpusē pie picērijas „Pica Mania", kas atrodas Iecavas novada, /adrese/, uzsāka strīdu ar nepilngadīgo /pers. F/. Savstarpēji radušos naidīgu attiecību rezultātā, ar nodomu nodarīt jebkādus miesas bojājumus, /pers. E/ tīši, vienu reizi iesita ar dūri nepilngadīgajam /pers. F/ pa seju, deguna rajonā.

/pers. E/ tīšo darbību rezultātā, nepilngadīgais /pers. F/ guva miesas bojājumus – deguna kaula lūzumu, zemādas asinsizplūdumus abu acu plakstiņos, kas pēc sava rakstura kopumā kvalificējami kā viegla smaguma miesas bojājumi, kas izraisījuši īslaicīgu veselības traucējumu uz laiku virs 6 dienām, bet ne ilgāk kā 21 diena.

Ar savu rīcību /pers. E/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā.

Apsūdzētais /pers. E/ atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, neatzina pieteikto kaitējuma kompensācijas apmēru un lūdza veikt pierādījumu pārbaudi par pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru. Tiesa izskaidro pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas. Apsūdzētā lūgumam piekrita prokurore, neiebilda cietušā nepilngadīgā /pers. F/ pārstāve /pers. G/. Noklausījusies procesa dalībnieku viedokļus tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta otro daļu, nolēma veikt pierādījumu pārbaudi tikai par pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēru, neizdarot pierādījumu pārbaudi lietā, jo apsūdzētais /pers. E/ atzina savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, kā arī tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Tā kā tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi, tad pierādījumu analīze un to uzskaitījums šajā spriedumā netiek izdarīti, kā to paredz Kriminālprocesa likuma 527.panta trešā daļa.

Apsūdzētais nepiekrita cietušā /pers. F/ pārstāves /pers. G/ pieteiktās kaitējuma kompensācijas apmēram par morālo aizskārumu, nenorādot nepiekrišanas iemeslus, tāpēc tiesa pierādījumus pārbaudīs tikai jautājumā par šo kompensācijas apmēru.

Tiesas sēdē cietušais /pers. F/ un viņa pārstāve /pers. G/ liecināja, ka uztur kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu 2000 *euro* apmērā, bet atsakās no pieteiktās kaitējuma kompensācijas 20 *euro* apmērā par mantiskiem zaudējumiem (ārstēšanās izdevumi).

Tiesa uzskata, ka kvalifikācija pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas /pers. E/ darbībai ir pareiza, jo apsūdzētais cietušajam tīši nodarījis vieglus miesas bojājumus.

Nosakot sodu tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.un 46.panta, t.i., ņem vērā soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu, /pers. E/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, par ko likumdevējs ir paredzējis sodu gan brīvības atņemšanas veidā, gan īslaicīgās brīvības atņemšanas veidā, gan piespiedu darbu veidā, gan naudas soda veidā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, ka /pers. E/ atbildību mīkstinošo apstākli tiesa vērtē to, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies un nožēloja izdarīto. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu, kā /pers. E/ atbildību pastiprinošo apstākli tiesa vērtē to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Pārbaudot apsūdzētā personību, konstatēts, ka /pers. E/, saskaņā ar Krimināllikuma 63.pantu, ir nesodīts (l.l.43,44), psihiatra un narkologa uzskaitēs nesastāv, strādā gadījuma darbus, neprecējies, apgādībā viens mazgadīgs bērns, viņam ir deklarēta dzīves vieta (l.l.42).

Ņemot vērā augstākminēto, apsūdzētā personību un attieksmi pret izdarīto, to, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 21.pantu, apsūdzētais sadarbojās ar procesa virzītāju, izvēloties vienkāršāku procesa veidu, ievērojot prokurores atzinumu par soda veida piemērošanu apsūdzētajam, tiesa uzskata, ka sods /pers. E/ nosakāms Krimināllikuma 130.panta otrās daļas sankcijas ietvaros piespiedu darbu veidā.

Tiesas procesā cietušā /pers. F/ pārstāve /pers. G/ pieteikto kaitējuma kompensāciju par morālo aizskārumu 2000 *euro* apmērā uzturēja.

Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes. Neskatoties uz to, ka morālais kaitējums nav izsakāms mantiskās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā tiešos zaudējumus, var kompensēt morālā kaitējuma sekas. Kompensācija ir konkrētā naudas izteiksmē nosakāma summa. Ja mantiskā zaudējuma gadījumā likums uzliek par pienākumu prasītājam pierādīt zaudējumu, tad atlīdzību par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc

saviem ieskatiem, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Savukārt, saskaņā ar Civillikuma 5.pantu, kad lieta jāizšķir pēc tiesas ieskata, tad tiesnesim jāspriež pēc taisnības apziņas un vispārīgiem tiesību principiem. Cietušajam tikai jānorāda uz morālā kaitējuma esamību un uz sekām, ja tādas ir iestājušās.

Tiesa uzskata, ka kaitējuma kompensācijas pieteikums daļā par morālo aizskārumu ir apmierināms daļēji, nosakot atlīdzību par cietušajam nodarīto morālo aizskārumu 700 *euro* apmērā. Saskaņā ar Civillikuma 1635.panta trešo daļu, ja neatļauta darbība izpaudās, kā noziedzīgs nodarījums pret personas veselību, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums.

Izvērtējot jautājumu par cietušajam /pers. F/ pieteiktās atlīdzības apmēru, tiesa ņem vērā gan kaitējuma nodarītāja vainas pakāpi, noziedzīgā nodarījuma smagumu, gan cietušā fiziskās ciešanas, morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu, vainīgās personas mantisko stāvokli, tiesa ievēro arī saprātīguma un taisnīguma principus.

2013.gada 27.augustā apsūdzētajam /pers. E/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (l.l.49), ir atceļams.

Ņemot vērā iepriekšminēto, vadoties pēc Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.panta tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. E/ atzīt par vainīgu mazāk smaga nozieguma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā un sodīt ar piespiedu darbiem uz 150 stundas.

/pers. E/ piemēroto drošības līdzekli - uzturēšanās noteiktā vietā, atcelt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Piedzīt no /pers. E/ par labu /pers. F/ *700 euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Bauskas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2014.gada 4.decembrī.

Tiesnese M.Ribina